

НОВА ЕКОНОМІКА УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ЄВРОЦИВІЛІЗАЦІЙНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

© 2018 КУРИЛЯК В. Є., ЖИВКО М. А.

УДК 330; 331; 339.9; 930.85

JEL Classification: F02

Куриляк В. Є., Живко М. А.

Нова економіка України в контексті євроцивілізаційної інтеграції

Мета статті полягає в аналізі сучасного етапу розвитку світогосподарської системи, який формується під впливом міждержавних процесів регіоналізації та відображає сучасний етап глобалізації, що змінює звичні основи світоустрою. Розглянуто кількісні і якісні форми розвитку та ускладнення міжнародних економічних відносин під феноменом становлення «нової економіки», сучасної модернізації, «інформаційного суспільства», що формують нову парадигму світоустрою, містять у собі дві взаємопов'язані тенденції процесів глобалізації, які впливають на процес формування цілісного світового господарства, глибокої взаємозалежності національних економік у результаті інтенсифікації міжнародного поділу та кооперації праці, лібералізації економіки, її широкої транснаціоналізації, що виникають на регіональному рівні і посилюють процеси економічної інтеграції держав, об'єднуючи їх економіки в єдиний регіональний господарський комплекс, який володіє потенціалом розвитку «нової економіки». Перспективи подальших досліджень у цьому напрямі полягають у поглибленні теоретичних засад розвитку світової економічної архітектури, яка в епоху глобалізації стає все більш цілісною і одночасно складною, багатозаровою полісистемою країн і регіонів.

Ключові слова: нова економіка, інформаційне суспільство, європейська цивілізація, інтеграція.

Рис.: 4. **Табл.:** 1. **Бібл.:** 18.

Куриляк Віталіна Євгенівна – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри міжнародної економіки, Тернопільський національний економічний університет (вул. Львівська, 11, Тернопіль, 46020, Україна)

E-mail: v.kuryliak@tneu.edu.ua

Живко Максим Андрійович – здобувач кафедри міжнародної економіки, Тернопільський національний економічний університет (вул. Львівська, 11, Тернопіль, 46020, Україна)

E-mail: m.zhyvko@gmail.com

УДК 330; 331; 339.9; 930.85

JEL Classification: F02

Куриляк В. Е., Живко М. А. Новая экономика Украины в контексте евроцивилизационной интеграции

Цель статьи заключается в анализе современного этапа развития мирохозяйственной системы, который формируется под влиянием межгосударственных процессов регионализации и отражает современный этап глобализации, меняет привычные основы мироустройства. Рассмотрены количественные и качественные формы развития и усложнения международных экономических отношений под феноменом становления «новой экономики», современной модернизации, «информационного общества», формирующие новую парадигму мироустройства, включают в себя две взаимосвязанные тенденции процессов глобализации, которые влияют на процесс формирования целостного мирового хозяйства, глубокой взаимозависимости национальных экономик в результате интенсификации международного разделения и кооперации труда, либерализации экономики, ее широкої транснационализации, которые возникают на региональном уровне и усиливают процессы экономической интеграции государств, объединяя их экономики в единый региональный хозяйственный комплекс, обладающий потенциалом развития «новой экономики». Перспективы дальнейших исследований в данном направлении заключаются в углублении теоретических основ развития мировой экономической архитектуры, которая в эпоху глобализации становится все более целостной и одновременно сложной, многослойной полисистемой стран и регионов.

Ключевые слова: новая экономика, информационное общество, европейская цивилизация, интеграция.

Рис.: 4. **Табл.:** 1. **Библ.:** 18.

Куриляк Виталина Евгеньевна – доктор экономических наук, профессор, заведующий кафедрой международной экономики, Тернопольский

UDC 330; 331; 339.9; 930.85

JEL Classification: F02

Kuryliak V. Ye., Zhyvko M. A. The New economy of Ukraine in the Context of Integration into European Civilization

The aim of the article is to analyze the current stage of development of the world economic system, which is formed under the influence of interstate processes of regionalization, reflects the current stage of globalization, and changes the usual foundations of the world order. The quantitative and qualitative forms of development and complication of international economic relations in view of the phenomenon of the emergence of a «new economy», modern modernization, and «information society» are considered. It is noted that they form a new paradigm of the world order, include two interrelated trends of globalization processes that influence the formation of a holistic world economy and deep interdependence of national economies as a result of the intensification of international division and cooperation of labor, the liberalization of the economy, its wide transnationalization, which arise at the regional level and reinforce the processes of economic integration of the states, consolidating their economies into a single regional economic complex that has the potential to develop a «new economy». Prospects for further research in this direction are to deepen the theoretical bases of the development of world economic architecture, which in the era of globalization is becoming a more holistic and at the same time complex, multi-layered poly-system of countries and regions.

Keywords: new economy, information society, European civilization, integration.

Fig.: 4. **Tbl.:** 1. **Bibl.:** 18.

Kuryliak Vitalina Ye. – Doctor of Sciences (Economics), Professor, Head of the Department of International Economics, Ternopil National Economic University (11 Lvivska Str., Ternopil, 46020, Ukraine)

E-mail: v.kuryliak@tneu.edu.ua

национальный экономический университет (ул. Львовская, 11, Тернополь, 46020, Украина)

E-mail: v.kuryliak@tneu.edu.ua

Живко Максим Андреевич – соискатель кафедры международной экономики, Тернопольский национальный экономический университет (ул. Львовская, 11, Тернополь, 46020, Украина)

E-mail: m.zhyvko@gmail.com

Zhyvko Maksym A. – Applicant of the Department of International Economics, Ternopil National Economic University (11 Lvivska Str., Ternopil, 46020, Ukraine)

E-mail: m.zhyvko@gmail.com

Об'єктивною закономірністю сучасного глобального розвитку є становлення нової економіки. На етапі постіндустріальної цивілізації та інформаційної революції комп'ютерні та телекомунікаційні технології, сучасні засоби зв'язку різко прискорюють загальносвітову інтеграцію в усіх напрямках, наділяючи процеси попередньої індустріальної цивілізації новими якостями і динамікою. Тобто формується комунікаційна єдність світу, в якому швидкість поширення небачених раніше обсягів інформації суттєво перевищує швидкість переміщення людей і товарів. Таким чином, глобальний інформаційний простір перетворює економічну, політичну, суспільну, культурну діяльність.

Для з'ясування сутності нової економіки охарактеризуємо теорії, які сформували теоретичну платформу цього поняття, перехід якого в економіці дослідники намагаються описати, використовуючи такі поняття, як «постіндустріальне суспільство» (Д. Белл) [2], «постіндустріальне суспільство» (Р. Катц [11], Й. Масуда [13], М. Порат [14]), «технотронне суспільство» (З. Бжезинський [4]), «постмодернізм» (Т. Стоунер [15], Е. Гідденс [7]), «третя хвиля цивілізації» (О. Тоффлер [9]), що загалом об'єдналося

в теорію постіндустріального суспільства і знаходить відображення у фундаментальних працях з 60-х років минулого століття, що безпосередньо пов'язано з формуванням глобалізації, посиленням інтеграційних процесів і глобальної конкуренції, у працях Б. Лундвалла [12], М. Кастельса [8], К. Фрімена [10]. Надалі проблема почала активно досліджуватися в Україні. Значний внесок у розв'язання цього завдання зробили Ю. Бажал [1], В. Геєць [3], І. Лукінов [5], А. Чухно [6]. Науковці вказали на шлях розвитку як на єдино перспективний, здатний забезпечити суспільні очікування на досягнення країною гідного місця у світовому співтоваристві за рахунок використання знань, інновацій та інформаційно-телекомунікаційних ресурсів.

Мета статті полягає у з'ясуванні взаємозв'язку нової економіки та впливу цього процесу на формування європейських цивілізаційно-інтеграційних процесів, що будуть посилювати свій взаємозв'язок за допомогою включення ширшого спектра ресурсів, що забезпечить країнам конкурентоспроможність на світовій арені.

Існування різних підходів до трактування нової економіки пояснюють і тим, що вона по-різному проявляється у секторах економіки (табл. 1).

Таблиця 1

Форми прояву нової економіки

Сектор економіки	Процеси
Виробництво і технології	підвищення продуктивності праці і темпів економічного зростання
Міжнародні зв'язки та взаємовідносини	процеси глобалізації та інтеграції, зростання обсягів торгівлі, підвищення мобільності капіталу, зростання конкуренції між країнами на ринках праці і товарів
Економіка інформації	падіння граничних витрат виробництва і позитивна віддача від масштабу, нульові витрати поширення інформації
Мережева економіка	мережеві екстерналії, багаторазове зростання обсягу переданої інформації
Економіка знань	поява нових інститутів і форм освіти
Ринок капіталів	зростання волатильності фінансових ринків, швидкості трансакцій і зниження трансакційних витрат
Менеджмент і технологічні процеси	зміна бізнес-моделей, розвиток інформаційних технологій і застосування комп'ютерів

«Нова економіка», як правило, демонструє більш високі темпи зростання, ніж у середньому по промисловому виробництву. За оцінками досліджень, 18–20 % світового експортного потенціалу припадає на «нову економіку». Більше того, ефективність «нової економіки» можна оцінити через здатність чинити модернізуючий вплив на інші галузі економіки.

«Нова економіка» сьогодні – це сукупність ланцюгів доданої вартості. Світовий досвід показує, що основна маса доданої вартості в рамках цих ланцюгів концентру-

ється в тих галузях, що відповідають за розробку технологічних і управлінських рішень і ґрунтуються у своїй діяльності на специфічних знаннях, а також активно застосовують інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ). Саме ці «мозкові центри», які безпосередньо виробляють знання (наука і освіта) разом із секторами економіки і галуззю ІКТ, яка виступає як інструмент передачі та поширення знань, є сьогодні свого роду мотором економічного розвитку і асоціюються з поняттям «нова економіка». Сучасні наукомісткі інтенсивні технології – вакуумні, тонкоплівкові,

плазмові, лазерні, іонні, електронно-променеві, криогенні – готові до застосування практично у всіх галузях: це отримання нових матеріалів із наперед заданими властивостями; створення плівок і покриттів різного призначення (декоративні, оптичні, антикорозійні і ін.), прецизійна обробка матеріалів на субмікронному рівні (нанотехнології), створення біопрепаратів методами генної інженерії та багато іншого. Високі технології дозволяють отримувати результати, недосяжні традиційними методами, або, замінюючи традиційні технології, отримувати значний вигравш у продуктивності і якості продукції.

У новій економіці зростає роль інформаційного капіталу, що містить у собі технологічну, науково-технічну, соціально-економічну та духовну інформацію, використовувану для отримання доходу. Основу інформаційного капіталу складають інформаційні технології. Інформаційний фактор модифікує ринковий механізм економіки: змінюються методи конкуренції, формуються локальні, регіональні, національні та міжнародні ринки інформаційних

і телекомунікаційних товарів і послуг, що функціонують на нових принципах.

З урахуванням зарубіжного та вітчизняного науково-практичного досвіду запропоновано гексаграму (рис. 1) нової економіки на основі 5 факторів: 1) знання та інформація дають змогу своєчасно реагувати на потреби нової економіки, враховуючи підприємницький, географічний і історичний контекст; 2) інновації та модернізація здатні підсилювати роль основних факторних умов; 3) НДДКР мають варіюватися залежно від стадій життєвого циклу, тобто державні методи регулювання не повинні бути зосереджені лише на одному підході; 4) зв'язок університетів та виробництва надає необхідну інфраструктуру для розвитку нової економіки, при цьому, намагаючись випередити підприємницькі структури, а не йти у фарватері бізнесу; 5) підтримка e-government та e-commerce повинна бути зосереджена, на підтримці розвитку нової економіки в умовах сталого розвитку.

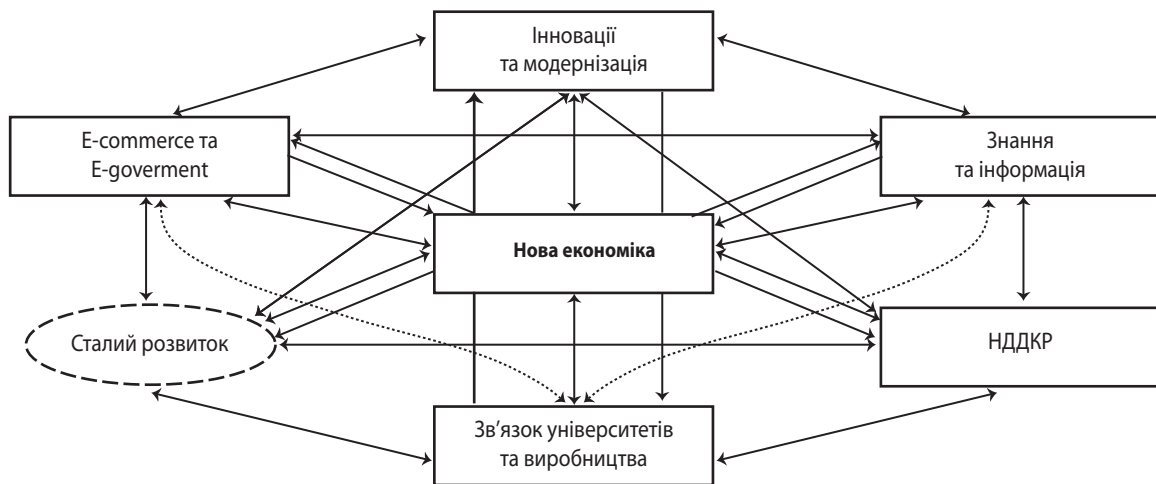

Рис. 1. Гексаграма взаємодії факторів нової економіки

Джерело: сформовано авторами

Відзначаючи нову економіку як органічний прояв інформаційного суспільства, можна констатувати той факт, що вона є прямим наслідком п'ятого технологічного укладу в економіці, основа якого – електроніка, комп'ютерні, космічні і біотехнології, новітні джерела енергії, телекомунікації тощо.

Характеризуючи структуру нової економіки у світовому вимірі, варто звернути увагу на сильні та слабкі позиції країн, континентів і цивілізацій у глобальному вимірі, що дасть змогу зробити висновок, що європейська цивілізація має значно вагоміші показники. Незважаючи на неоднорідність її розвитку, продуктивність для цього регіону стабільно вище за середньосвітовий показник (рис. 2).

Найсильніші сторони відображаються в інтернаціоналізації, мережах, технологіях поглинання, використанні технологій, навичках для стартапів і ризиковому капіталі.

В результаті комплексної дії факторів розвитку Європейської цивілізації у світовому вимірі, впливу соціально-економічних чинників та механізмів з початку XXI ст. можна сформулювати сучасну систему правил для формування

нової економіки. Дослідження аналітичних даних авторитетних дослідницьких груп (ITIE, KOF Swiss Economic Institute тощо), звітів міжнародних організацій дозволило нам узагальнити характерні ознаки нової економіки та виділити основні детермінанти нової економіки. Так, перехід на нові технології багаторазово збільшує сили та можливості інтелекту людини. Використання знань як виробничого фактора й основного ресурсу дає змогу в новій економіці виробляти продукти, а багатство стає результатом застосування знань, які одночасно є і ресурсом, використовуваним для створення товарів і послуг, і елементом інфраструктури (у вигляді системи освіти, наукових інститутів та ін.).

Дематеріалізація створюваних продуктів – змінюють саму структуру продукту і його вартість, відбувається зниження частки і значення матеріальної складової продукту і зростання цінності вкладеного в нього інтелекту. Зміна характеру і структури праці: від виконавчо-репродуктивного до інтелектуального та інноваційного, що призводить до трансформації звичного способу робітника, що веде, перш

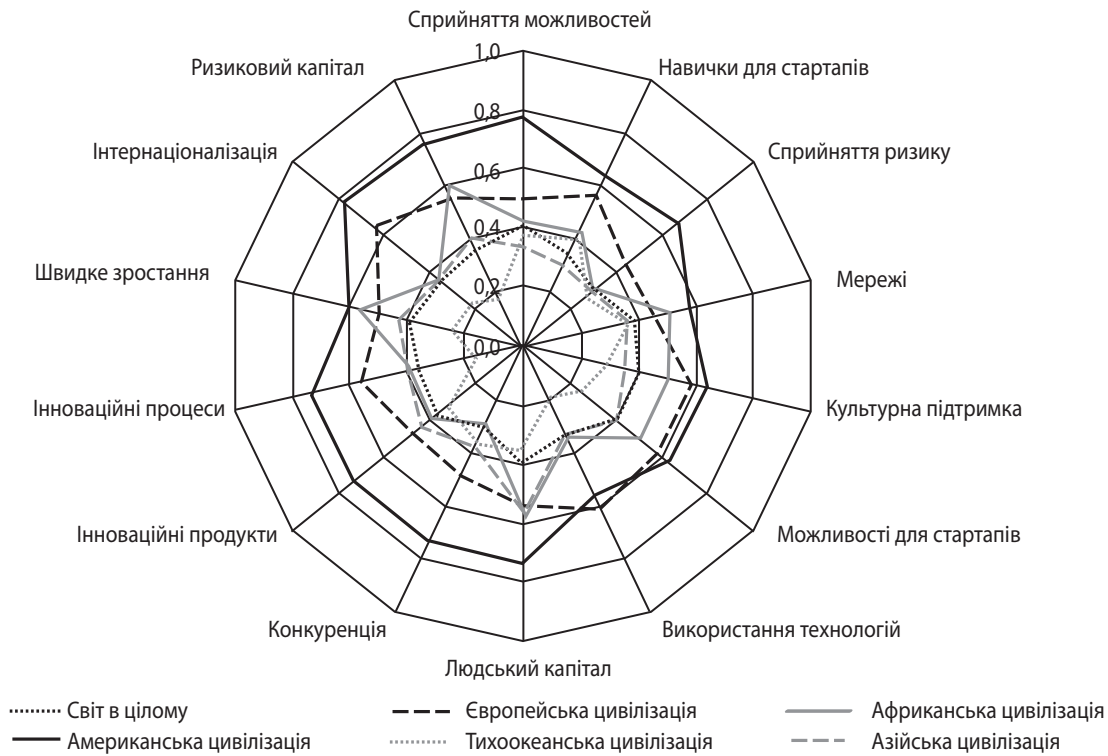

Рис. 2. Порівняння позицій європейської цивілізації та світу загалом у 2017 р.

Джерело: сформовано авторами на основі [9; 10; 11; 13–15]

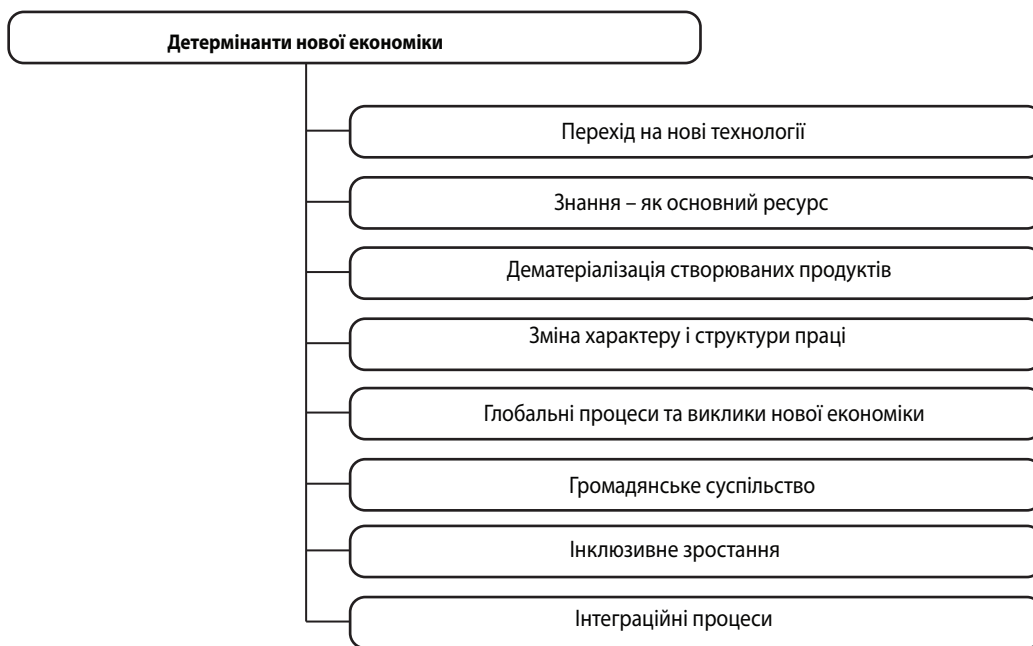

Рис. 3. Детермінанти сучасного розвитку нової економіки європейської цивілізації

Джерело: сформовано авторами

за все, до ліквідації географічних і національних кордонів економічного простору. Формування громадянського суспільства має макроекономічний масштаб, а різні послуги, що пропонуються організаціями громадського сектора, призводять до інклюзивного зростання, в центрі якого стоїть людина, тому пріоритетними напрямками тут є всі

аспекти її життя і діяльності, у тому числі культура, освіта, охорона здоров'я, наука, працевлаштування, соціальне забезпечення, творчість. Зазначені аспекти постійно знаходяться в різних стадіях розвитку нової економіки, оскільки для нової економіки характерне тривале стійке безкризове зростання під впливом інформаційних технологій.

Сучасний стан розвитку нової економіки у країнах – членах ЄС визначається інтегральним оцінювальним показником — Індекс нової економіки ЄС інтегральний, його застосування починається з 2000 р. Аналізуючи тенденції

розвитку нової економіки в країнах – членах ЄС і деяких інших країнах, що входять до Європейської цивілізації на основі ІНЕ, можна простежити наявну тенденцію до неоднорідності країн за 2000–2016 рр. (рис. 4).

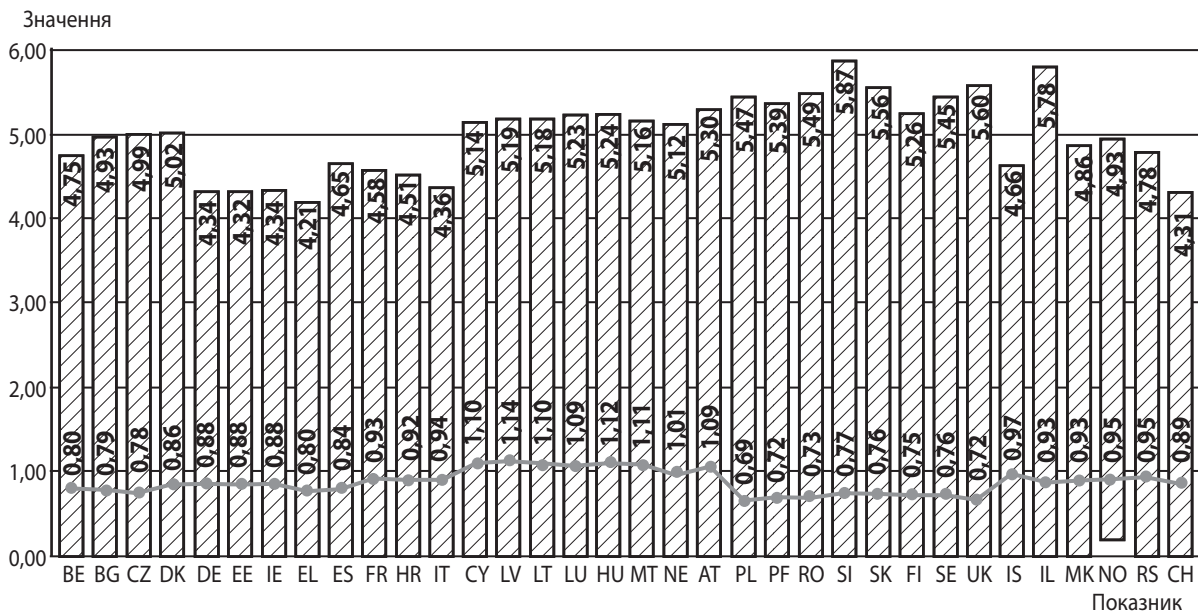

Рис. 4. Динаміка величини Індeksu нової економіки в країнах – членах ЄС Джерело: [12–17]

Так, для Бельгії та ряду інших країн простежується стабільне зростання з 18,539 у 2000 р. до 21,085 у 2016 р., Болгарії – з 18,937 до 22,057, Чехії – з 19,530 до 22,092, Данії – з 19,827 до 22,674, для ряду наступних країн спостерігалась зворотна тенденція, зокрема: Німеччини – з 21,774 до 19,470, Естонії – з 21,061 до 19,504, Ірландії – з 22,219 до 19,506, Греції – з 24,574 до 18,571, Іспанії – з 22,111 до 20,270, Франції – з 22,016 до 20,360, Хорватії – з 22,803 до 19,999, Італії – з 23,274 до 19,859, Кіпру – з 25,236 до 23,370, Латвії – з 25,479 до 23,726, Литви – з 25,854 до 23,540, Люксембургу – з 25,426 до 23,640, Угорщини – з 25,755 до 23,747, Мальти – з 26,535 до 23,453, Нідерландів – з 26,661 до 23,116, Австрії – з 26,889 до 24,048. Польща показала незначне позитивне зростання – з 20,998 до 22,247, Португалія – незначну втрату з 22,520 до 21,867, Румунія – з 22,959 до 22,236, позитивну динаміку отримали Словенія – з 19,500 до 24,456, Словаччина – з 18,423 до 23,199, Фінляндія – з 21,026 до 22,152, Швеція – з 20,781 до 22,973, Об'єднане Королівство (Великобританія) – з 20,716 до 23,732, незначний спад в Ісландії – з 21,237 до 20,842, тенденцію до зростання показали Ізраїль – з 19,727 до 24,460, Республіка Північна Македонія – з 17,677 до 21,620, Норвегія – з 18,685 до 22,293, Сербія – з 19,212 до 21,856, втратила свої позиції Швейцарія – з 20,042 до 19,980.

Якщо загалом країни європейської цивілізації та зокрема Європейський Союз відзначаються загальним підвищенням рівня ІНЕ впродовж 2000–2016 рр., то в найбільш розвинутих країнах можна спостерігати стабільне падіння цього показника. Таким чином, забезпечення темпів зростання здійснюється в основному «молодими» країнами, що, на нашу думку, зумовлено сучасною економічною і соціальною політикою країн, яка спрямована на пошуки шля-

хів більш ефективного вирішення низки найважливіших проблем. У сфері економіки основні зусилля концентруються на виробленні та реалізації нової концепції участі країн у системі міжнародного поділу праці, підтримці галузей «нової економіки», але, щоб підняти національну економіку до рівня світових стандартів, необхідно сприяти притоку іноземного підприємницького капіталу, створюючи міжнародному товариству ефективне і доброзичливе середовище для спілкування та ведення бізнесу, тому розвиток нової економіки у європейських країнах структурно змінює економіку, де основну ставку держави роблять на модернізацію інфраструктурних об'єктів.

Тенденції розвитку світової економіки пов'язані з використанням інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ), дозволяють зробити висновок, що в суспільстві та економіці динамічно розвивається інформаційне суспільство, основу якого складають виробництво і споживання різних інформаційних ресурсів. Досвід розвинених країн показує, що розвиток нових інформаційних та телекомунікаційних технологій безпосередньо впливає не тільки на зростання конкурентоспроможності національних економік, а й відіграє вирішальну роль у формуванні ефективного сектора досліджень і освіти.

На сьогодні ІКТ стали однією з найбільш поширених, стрижневих, глобальних технологій, що визначають динаміку розвитку світової економіки й окремих залежних від неї сегментів. Безумовно, центральною складовою глобальної ІКТ-галузі є Інтернет. За даними Міжнародного союзу електров'язку, до кінця 2017 року кількість інтернет-користувачів у світі досягла 3,5 млрд осіб, або близько 45 % населення планети. Проникнення Мережі у світі демонструє темпи зростання, безпрецедентні для будь-якої іншої

масової користувальницької технології в історії людства. Тільки в країнах, що розвиваються, за 2011–2016 рр. кількість інтернет-користувачів зросла вдвічі – з 974 млн до 1,9 млрд осіб. До 2020 р., за оцінками експертів Організації з безпеки і співпраці в Європі, показник виросте до 5 млрд людей. Ще через десятиліття рівень проникнення Інтернету в розвинених країнах впритул наблизиться до 100 %. Використання Глобальної мережі стане повсякденною нормою практично для всіх демографічних і соціальних груп, у тому числі дітей, пенсіонерів і малозабезпечених.

Науково-технічний прогрес дозволив сучасним суспільствам опанувати небачений колись технологічний потенціал, більший обсяг інформації тощо; радикальних зрушень зазнала структура суспільного виробництва і зайнятості; стало можливим майже повне задоволення матеріальних потреб населення; докорінно змінилися мотиви та ціннісні орієнтири людей.

Сучасні розвинені держави є «суспільством добробуту», або «суспільство двох третин», де більшість жителів досягло такої структури і рівня споживання, який дозволяє їм перейти до більш продуктивної діяльності, до різних форм творчої праці. Економіка розвинених країн має дійсні досягнення, які сприймаються «двома третинами», як соціальна справедливість, але без заперечення базових засад цієї економічної системи.

Соціальна політика європейської цивілізації дозволяє реалізувати основні конституційні права громадян. Довгостроковим пріоритетом соціальної держави є інвестиції в людину. Соціальна сфера виступає найважливішим фактором формування і накопичення людського капіталу, а отже, потужним генератором нового економічного (інклюзивного) зростання. В основу реформування покладено інвестиційні принципи, що дозволяють перетворити соціальну сферу на «трамплін для модернізації». У перспективі передбачається, що вкладення в освіту, науку, охорону здоров'я, житло окупляться і принесуть дохід, що посилить національну економіку.

Однак уповільнення темпів економічного зростання європейської економіки ставить під загрозу виконання соціальних зобов'язань держав. Зміну ситуації пов'язують з формуванням інноваційного типу економік, прийняттям нової стратегії розвитку ЄС «Горизонт 2020» та Brexit, де особлива увага приділяється розвитку нових інститутів, створенню сучасної інфраструктури, впровадженню інновацій на всіх рівнях господарювання, вкладенню інвестицій в людський капітал, виділенню в якості пріоритетів знання і висококваліфіковану інтелектуальну працю, що створює найбільшу додану вартість. Інноваційність стає найважливішою характеристикою сучасної економіки, імперативом найближчого майбутнього людської діяльності в будь-якій сфері. Інновації мають слугувати суспільству та людині.

Нова економіка послаблює колективний захист праці. Прискорене старіння продуктів і освіти призводить до того, що ціною прогресу у виробництві багатства є плінність робочої сили і нестабільність зайнятості. Поява неформальних форм зайнятості – дистанційної, використання запозиченої праці, аутсорсингу пов'язано зі зменшенням гарантованого захисту найманих працівників. Це має відношення не тільки до навичок у галузі інформаційних технологій або значення обробки інформації, а й до ор-

ганізації робочої сили за мережним принципом, коли людей вмикають і вимикають з мережі залежно від того, як змінюються потреби проектів. На зміну колективним договорам приходять індивідуалізація контрактів і вкрай низьке охоплення працівників профспілками. Всі виділені суперечності характерні і для сучасної європейської цивілізації, але особливо загострюються в великих містах, де сильніше виявляються тенденції розвитку нової економіки. Вироблення нової парадигми на основі синтезу технологій нової економіки та досягнень соціальної громадянської держави може стати локомотивом прогресивного розвитку суспільства.

Ключовим елементом нової економіки є інформаційний ринок. Створений на основі глобальної інформаційно-технологічної інфраструктури, він оперує найважливішим економічним ресурсом – інформацією, яка посилює цивілізаційно-інтеграційні процеси, посилює вплив науково-технічної революції, що виявляється у поширенні роботизації й автоматизації. Вона проявляється як прискорення процесів проникнення наукових досягнень у технічній сфері, а також шляхом суспільного розподілу праці. Безперечно взаємозалежність між циклами НТР і інтенсивністю залучення інформаційних технологій у сферу управління та прийняття рішень. Наукові відкриття, реалізовані в технічних, технологічних, управлінських інноваціях, сприяли прискоренню і трансформації самих інформаційних процесів: на порядок збільшилася швидкість обробки і передачі даних, скоротився життєвий цикл інноваційного продукту, вдосконалені механізми управління інформаційними інноваціями.

Підсумовуючи вищевикладене, можна зробити висновок, що розвиток якісно нового економічного суспільства супроводжується абсолютним і відносним зростанням інформаційного сектора, який постійно диверсифікує. Це знаходить відображення загалом у конкретних економічних показниках: у зростанні чисельності зайнятих у сфері послуг і в інформаційному секторі, у відповідних змінах вартісної натурально-речової структури виробленого ВВП, збільшенні частки фахівців нових професій у структурі зайнятості та ін. При більш пильному розгляді змін у соціально-економічному розвитку розвинених країн можна побачити збільшення частки національного продукту, створеного на базі п'ятого технологічного укладу, ускладнення галузевої структури сфери послуг, надзвичайно швидкий розвиток сучасної інформаційної інфраструктури, особливо глобальних мереж передачі інформації, утвердження якісно іншого типу економічного зростання.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бажал Ю. М. Розвиток інноваційної діяльності у знаннєвому трикутнику «державна – університетська – промисловість». *Економіка і прогнозування*. 2015. № 1. С. 76–88. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/econprog_2015_1_8
2. Белл Д. Прихід постіндустріального суспільства // *Сучасна зарубіжна соціальна філософія*. Хрестоматія : навч. посіб. Київ : Либідь, 1996. С. 194–250.
3. Геєць В. М. Економіка України: ключові проблеми і перспективи. *Економіка і прогнозування*. 2016. № 1. С. 7–22. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/econprog_2016_1_3

4. Збігнєв Бжезінський. Стратегічне бачення: Америка і криза світової влади. Львів : Літопис, 2012. 168 с.
5. Лукинов І. Інвестиційний потенціал економічного зростання. *Вісник Національної академії наук України*. 2001. № 4. С. 13–14. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnanu_2001_4_4
6. Чухно А. А. Модернізація економіки та економічна теорія. *Економіка України*. 2012. № 10. С. 24–33. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/EkUk_2012_10_3.
7. Гидденс Э. Последствия современности. М. : Праксис, 2011. 352 с.
8. Кастельс М. Становление общества сетевых структур. Новая постиндустриальная волна на Западе. Антология / под ред. В. Л. Инноземцева. М. : Академия, 1999. 496 с.
9. Тоффлер Э., Тоффлер Х. Революционное богатство: Как оно будет создано и как оно изменит нашу жизнь. М. : АСТ, 2008. 569 с.
10. Freeman C. *Technology Policy and Economic Performance*. London : Pinter Publishers, 1987.
11. Katz R. L. *The Information Society: An International Perspective*. N. Y., 1988 e. a.
12. Lundvall B.-A. (ed). *National Systems of Innovation: Towards a Theory of Innovation and Interactive Learning*. L. : Pinter Publishers, 1992.
13. Masuda Y. *The Information Society as Post-Industrial Society*. Wash., 1981.
14. Porat M., Rubin M. *The information Economy: Development and Measurement*. Wash., 1978.
15. Stonier T. *Wealth of Information*. L., 1983.
16. World Bank's World Development Indicators. URL: <http://data.worldbank.org/data-catalog/world-development-indicators>
17. World economic outlook // Globalization and Inflation. April 2016. IMF. P. 80.
18. World economic outlook // Housing and the business cycle. April 2018. IMF. P. 258.

REFERENCES

- Bazhal, Yu. M. "Rozvytok innovatsiinoi diialnosti u znanievomu trykutnyku «derzhava – universytety – promyslovist»" [Development of innovation activity in the know-how triangle «state - universities - industry»]. *Економіка і прогнозування*. 2015. http://nbuv.gov.ua/UJRN/econprog_2015_1_8
- Bell, D. "Prykhid postindustrialnoho suspilstva" [The arrival of a post-industrial society]. In *Suchasna zarubizhna sotsialna filozofia. Khrestomatii*, 194-250. Kyiv: Lybid, 1996.

Chukhno, A. A. "Modernizatsiia ekonomiky ta ekonomichna teoriia" [Modernization of the economy and economic theory]. *Економіка України*. 2012. http://nbuv.gov.ua/UJRN/EkUk_2012_10_3

Freeman, C. *Technology Policy and Economic Performance*. London: Pinter Publishers, 1987.

Giddens, E. *Posledstviya sovremennosti* [The consequences of modernity]. Moscow: Praksis, 2011.

Heiets, V. M. "Економіка України: kluchovi problemy i perspektyvy" [The Economy of Ukraine: Key Issues and Prospects]. *Економіка і прогнозування*. 2016. http://nbuv.gov.ua/UJRN/econprog_2016_1_3

Kastels, M. *Stanovleniye obshchestva setevykh struktur. Novaya postindustrialnaya volna na Zapade. Antologiya* [The formation of a society of network structures. New post-industrial wave in the West. Anthology]. Moscow: Akademiya, 1999.

Katz, R. L. *The Information Society: An International Perspective*. New York, 1988.

Lukinov, I. "Investytsiynyi potentsial ekonomichnoho zrostannia" [Investment potential of economic growth]. *Visnyk Natsionalnoi akademii nauk Ukrainy*. 2001. http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnanu_2001_4_4

Masuda, Y. *The Information Society as Post-Industrial Society*. Washington, 1981.

National Systems of Innovation: Towards a Theory of Innovation and Interactive Learning. London: Pinter Publishers, 1992.

Porat, M., and Rubin, M. *The information Economy: Development and Measurement*. Washington, 1978.

Stonier, T. *Wealth of Information*. London, 1983.

Toffler, E., and Toffler, Kh. *Revoliutsionnoye bogatstvo: Kak ono budet sozdano i kak ono izmenit nashu zhizn* [Revolutionary wealth: How it will be created and how it will change our lives]. Moscow: AST, 2008.

"World Bank's World Development Indicators" <http://data.worldbank.org/data-catalog/world-development-indicators>

"World economic outlook". In *Housing and the business cycle*. April 2018. IMF.

"World economic outlook". In *Globalization and Inflation*. April 2016. IMF.

Zbigniev Bzhezinskiy. *Stratehichne bachennia: Ameryka i kryza svitovoi vlady* [Zbigniew Brzezinski. Strategic Vision: America and the Crisis of World Power]. Lviv: Litopys, 2012.